

Kosher Switch

(1) תלמוד בבל מסכת שבת דף קב עמוד א

ועושין מהיצה בכל הכלים, בין מלאין בין ריקנים, בשבייל שלא תעביר הדליקה.

(2) תלמוד בבל מסכת שבת דף קב עמוד ב

ועושין מהיצה כר. למירה דרבנן סבריו גرم כבוי מותר ... כתיב לא תעשה [כל] מלאכה - עשייה הוא אסור, גרמא שרי!

(3) מרדכי מסכת שבת פרק כל כתבי [רמזו שצג]

לא שרי הכא אלא במקום היזק:

(4) שלוחן ערוך אורח חיים סימן שלד סעיף ב

ועושים מהיצה בכל הכלים להפסיק בין הדליקה, אפילו כל הרס חדשים מלאים מים * שודאי יתבקעו כשתגיע להם הדליקה, *
וגרים כבוי מותר. הגה: במקום פסיאא (מרודי פרק כ"כ).

(5) תלמוד בבל מסכת בבא קמא דף ס עמוד א

ת"ר: ליבת ולבתה הרות, אם יש לבתו כדי ללבתה - חייב, ואם לאו - פטור. אמר? ליהו זורה ורוח מסיעתו!... רבashi אמר:
כי אמרינן זורה ורוח מסיעתו - ה"מ לעניין שבת, דמלاكت מחשבת אסרה תורה, אבל הכא גרמא בעלמא הוא, וגרמא בנזקין פטור.

(6) ספרagli טל מלאכת דשאות לד' ובגמרא שבת [קכ:] דאמר גבי כבוי דליה גרמא שרי משום דברי דליך אין צריכה לגופה ולא הוי מלאכת מחשבת. אבל במלاكت מחשבת יש לאסור אף גרמא.

(7) ביאור הלכה סימן שלד ד"ה * דוגמת כבוי

וגרים כבוי מותר - לאו דוקא כבוי דהוא מלאכה שאינה צריכה לגופה דאפילו בכל מלאכות הדין כן וככ"ל:

(8) שות יביע אומר חלק י אורח חיים סימן כו

נמצא שכל שאין מלאכה געשית מיצד, אלא לאחר זמן פעולתו, כמו בעניין מהיצה הכלים שמלאים מים, שرك אחר שתגיע שם הדליקה נגרם המכבי, ונחשב גרמא. וכ"כ הגאון פנוי יהושע (ביבה כב א).

(9) החידושי הריטב"א מסכת שבת דף מו עמוד ב

כל שמניה מים במקום שנופל הניצוץ וזדי הוא כנותן מים במקום שהASH שם והוא ליה מכבה... מה שאין כן בזו שהרי אינה עשויה על כל פנים שיגיע האש למקום המים כי אולי יכבה קודם שיגיע שם

(10) שורת אחיעזר חלק ג סימן ס

הינו דכל שהוא מלאכת מחשבת והמלאכה מתעביד באופן זה חשוב מלאכת מחשבת ועל כן גם בונון חטים ברחים של מים, שהוא דרך התהינה אף שבאפשר לעשות ע"י תהינה ביד מ"מ זוהי מלאכת מחשבת שאסורה תורה. ולא דמי להא דשבת ק"כ בגין כבוי שהוא בא במרקחת ובכח"ג אמרין לא תעשה כל מלאכה, גרמא שרי דבכח"ג לא חשוב מלאכה, אבל באופן שהמלאכה היא תמיד ע"י גרמא וזה חשוב מלאכת מחשבת.

(11) גוף הרוב כספט - הגדרת גרמא הינו היכא דהכח האחר עדין לא התחיל לפעול עד לאח"ז, דוגמת ההלכה וזסוף חמה לבוא וסוף צינה לבוא. ולפיכך היה נראה לרבותנו, דבעונן חשמי, שהבל כבר קשור ומתוקן, וכח החשמי כבר פועל בשעון הזה, אם האדם יכוון את המtag כדי לכבות או להדליק את הנורה לאח"ז, דיש בזה משום מלאכה גמורה, ולא הוי רק גרמא.

(12) שלוחן ערוך אורח חיים סימן רעוז סעיף ב

אסור לפתח הדלת נגד המדורה שהיא קרובה קצת אל הדלת (ו) ואפי' אין שם אלא רוח מצויה, אבל אם היה פתוחה בצדדה,

(ו) מותר לסגורו ואין בו משום מכבה.

(13) משנה ברורה סימן רעוז ס"ק י

ואפילו וכו' - ר"ל אף דעת רוח מצויה אין דרך המצורה להבעיר יותר אף' האסור בגזרינו אותו שאינה מצויה. ואם אין שם רוח כל' מותר [מ"א בסימן תקי"ד סק"ט]

(14) **אשנה ברורה סימן רעוז ס"ק יא** (יא) מותר לסגורו - ואע"פ שהרוח היה מבירה אין בו ממשום מכבה שאינו עושה כלום אלא עוצר הרוח ואם תכבה תכבה:

(15) **שולחן ערוך אורח חיים סימן רעוז סעיף א'**
נр' שmonoח אחריו הדלת, אסור לפתח הדלת שמא יכנו הרות. אבל לנעול הדלת כנדו מותר (ת"ה ס"ג) והוא החולן שכגד הנר שעל השלחן

(16) **שולחן ערוך אורח חיים סימן תקיד סעיף ג'**
ומותר לעמוד נר במקום שהרוח שולט, כדי שיכבה; אבל אסור לעמודו שם, אם כבר הרוח מנשב (מהרי"ל).

(17) **שות חיים צבי שפירא-ראש ישיבת בעל בני ברק**
והנה בפשטות דברי הרמ"א מוכחה אכן בזה אף ממשום גרטם כיבוי מותר רק במקומות פסידא, ובאן חביר סתם אפילו שלא במקומות פסידא, והטעם בזה נראה דס"ל לרמ"א, דגרם כיבוי הו רך אם עשה פעולה במכבה ופועלתו מכבה אח"כ בחא דס"י שלידי סכ"ב דמנוח כל' חרס חדשים מלאים מים נגד הדלקת, וכשהדלקה באה מתבקעים הכליל חרס והמים שהניח מכבים הדלקת, זהו דמי גרטם כיבוי, משא"כ בדור שמניה נמד החולן שיבא הרות אח"כ, לא חוי אפילו גרטם כיבוי, דהרות לא חוי מעשה שלן, ומותר אפילו לכתהילה.
אך גם דעת האגר"א והמג"א דמנוח נר נגד החולן חוי גרטם כיבוי וא"כ לדידן דמחמרין ממש"כ הרמ"א בס"י שלידי סכ"ב דרך במקומות פסידא מתרין, מ"מ גם לדידון בנידון לא חוי גרטם כיבוי ומותר לכתהילה, והיינו ממשום דס"ל גם אם אין עשה כלל מעשה במכבה, מ"מ עשה מעשה במכבה, שהביא את הנר מול החולן, וגם במעשה זה בנד שהוא יכבה אחר זמן, אבל היכא דלא עשה כלל מעשה לא במכבה ולא במכבה אלא בדבר שביניהם, וזהו דגם לדידון אין בזה ממשום גרטם כיבוי ומותר לכתהילה, ומהאי טעמא בעלי ריעז ס"א ובו שכתב המחבר ד אסור לפתח דלת נגד הנר ונגד המדורח כתבו כל הפויסקים הטעם בשעת פתיחת הדלת יבא הרות, ומשמעו דאם ודאי יבא רך אח"כ, אין בזה כל אסור, אפי' לא ממשום גרטם כיבוי, אבל כיון ציריכים לכתוב דעתם ומשמעו דאם ודאי יבא רך אח"כ, אין בזה דליך פסידא, אלא ודאי דבכה"ג שפותח הדלת ואין נוגע כלל בדור ובמכבה, ואין בו ממשום גרטם כיבוי ומותר לכתהילה לכור"ע.

(18) **שער הצווין סימן תקיד ס"ק לא**
ועין במאמר מרדי שכתב, דאפשר דבוקם טוב לכלוי עלמא שרי גרטם כיבוי לכתהלה

(19) **תוספות מסכת ביצה דף כב עמוד א**
וגרטם כבוי ביום טוב שרי אע"פ שמאדר כביה ובסבה נמי אין חייב

(20) **אנציקלופדיה תלמודית- חשמל(?) רב אלישיב-אורחת שבט חלק ג page 28**

ווד' שלא התייחס לא סגירות דלת שאליה חלק ממוכיח המתובנן לכך, אבל "מפסק גרמא" שעשו ומתוכנן לחבר או לנתק מעגל חשמלי, אין לנו ציריכים לדון על פרטיו פועלתו ואיך הוא פועל, אלא כל שבלהיזכח על המפסק מתחבר מעגל חשמלי דנים אותו כמחבר את המעגל, ואני הבדל אם הוא פועל באופן חיובי או באופן של "מניעת מוגע", ואך איןנו נידון כגדrama אלא כעשה בכחו, לפרי שיש לנו לראות את כל המכשירים כיחידה אחת שלימה, ובין שעל ידי להיצתו על המפסק מתחבר המעגל, תורי זה כמו "זורה ורוח מיטיעתו", שמלאכת מחשבת אסורה תורה, וחיביב אף על פי שאינו אלא גרטם.

(21) **רמב"ן ויקרא פרק לג פטוק כד**
שנצעתוינו מן התורה להיות לנו מנוחה ביום א' פטול מדברים שאין מלאכה, לא שיטה כל היום למדוד התבאות ולסקול הפירות והמתנות ולמלא החבויות יין, ולפנות הכללים וגם האבנים מבית וממקום למקום, ואם היה עיר מוקפת חומה ודלתות נועלות בלילה יהיו עומסים על החמורים ואף יין וענבים והאונם וכל משא יביאו ביום ויהי השוק מלא לכל מקח וממכר, ותהיה החנות פתוחה והחנוני מكيف והשלוחנים על שלוחנים והזוהבים לפניהם, ויהי הפעולים משכים למלאתן ומשכירין עצם כחול ללברים אלו וכיוצא בהן, והוחמו הימים הטובים האלו ואפלו השבת עצמה שככל זה אין בהם ממשום מלאכה, לכך אמרה תורה "שבחוון" שהיה יום שביתה ומנוחה לא יום טורח. וזהו פירוש טוב ויפה:

המפטק בנויל על עיקרונו של "מנוע מיטקן" לפועלות מיטקן חשמלי. מפטק זה מורכב משני מיטקנים: מיטקן חזמי ומשני החומפעל מבועוד יומם באופן שאמם לא יופרע הוא עושה את הפעלה הנדרשת, ומיטקן שני המיפוי פולטי או רור קטריניות כל מספר שניםות ושולחם לעבר תא פוטו-אלקטורי שבמתקן החשמלי המונע ממנו את עשית הפעלה. בלחיצה על

מפטק הגדרה יוריד באוטון מכני מכסה על מיטקן הפולטיים ומונע מן הפולטיים העתידיים לחוזר מלחגין למיטקן החשמלי, ובכך גמונעת הימינעה המפרעה למיטקן החשמלי פעול, ומונע שאין האדים מתעורר בעקבות פעולה חמיטקן החשמלי, אשר עשוי לפעול מצד עצמו, אלא שהוא מונע את החדר העשויה להפדי לו מפעולת²².

המונע של פוטון צהוב:

המפטק בנויל על עיקרונו של "המשכת מגב". למיטקן החשמלי יש מגנן המחבר ומונע את המעל החשמלי שבמחזוריים קבועים: מקובר, לאזגמא, בכל שתי דקות ומתוקן כעבור שניות, ושוב מוחבז במעבר שמי דקות ממש שניות אחת, וחזר חלילה. לוחיצה על מותג שאין בו לא זרם ולא מתח בזמן שהמעגל מתוקן גורמת שלאחר שהמעגל יחוור לא ינותק כעבור שניות אלא, לזרגמא, כעבור דקה וחצי, או שגורם לשנתה את המהזריות, דהיינו שתוחיבור ימשך לפחות שתי דקות, וינווק איז למשך שמייה אחר ושוב יחוור למשך שתי דקות והזרו אלילה. ואם יש צורך להפסיק את פעולה חמיטקן, לוחץ על המרג (שאין בו זרם ולא מהר) בזמן שהמעגל שבמתקן מוחבר ולחיצה זו גורמת שלאחר שחומפעל ינותק לא יחוור ויחובר אלא כעבור שתי דקות, ומונע שאלו הזר והזר גמונע במחזוריות הקודמת²³.

באור רעיון 'הקשר-סובייט' ③

הקשר-סובייט יש בו כמה שיטות טכניות וחלוגיות שיוכן שמותאים אותו אף מכל גורם, והוא נחשב שאין המשעה פותחות למפעיל כלל, וכדלוול.

א) חומרה שהאדם מזין אותו פעולה חשמלית אלו מזין יmach' פנימית החוצה בתעלת המערכת בקרה מכניות ולא חשמליות. המכילה בין קרן עין אלקטرونית שנשלחת מצד אחד לצד קרן זמן מסויים. במידה ומעין האלקטרונית הושלחת פוגעת במכשיר, היא יתבטלה וגורמת שהודם לא יפעל.

ב) כשהכפורה על מעב שבתי (כפי שהאדם מעביר אותו אך ביום עשי לפניה כניסה השבון), שליחת קרן הזיהוי האלקטרונית היא עם טווח אורך זמן.ఆת השיטות המיזידים בקשר-סובייט הוא שהקון האלקטרונית הנשלחת היא בפרק זמן אקריאיות להלוטין, אשר הם נעים בערך בין 10-30 שניות והכל משתנה כל פעם ופעם בגדוד אקריאיות שאין למזין המרג שום ידיעה מתי יילך האר.

ג) לשופרא דמילטנא, יש נוראה שהיא מאירה באור יירוק כל זמן שלא משתנה שום דבר בתוכן המערכת, שאין שם קרן אלקטرونית ובזורה אלה המעדפת דוממת להלוטין, המורה לאדם שמתר לו בעת להציג את המרג היה ולא קרה שום דבר בתוכן המרג. רק בערך כ-5 שניות לפני הזמן אשר קרן הען האלקטרונית נשלחת, מדלקת נורת אזהרה אדומה לאמר 'אל תגע ב.'

ד) המערכת הממוחשבת קיבלה את חיתושות החזובייה לחייב הזרם מטעם השמי של חען האלקטרונית שלא הופרעה על ידי המהזר. והיא מכינשה את היבקשות להוכיח הזרם למערכת היתקלות. כל יבקשה לחיבור הזרם צריכה לקבל תשובה מהמערכת, והמערכת משתמשת מטריבות פעמיים ורבות להבראת הזרם. (באמור, האדם תסיט את המרג רק פעם אחת, אך המעבדה תזרם שוב ושוב לנטות לבצע את דרישתו). הטעינה נלקת במערכת ושולחה בקשה חזרות לחיבור הזרם, והוא יכול להתקל שוב בסירוב מסויף, ושוב לשולח בקשה ושוב להתקל בסירוב וחזר חלילה. תשבות הטעינה זו אקריאיות להלוטין, וווקן שיהיו זבן שליליות: על ידי כך ימזין המרג ידע שיוכן שעיל פי רוב טכני בקשר-סובייט והחומרה לא יחוור ופעלו תוהיה חזרות ונשלחת שוב ושוב אפלט מעתים, שביר שיתפסי בסופו של דבר בתשובה היזובייה והחומרה יחוור.

ו) ושוב לשופרא דמילטנא, אחרי שהמערכת דלעיל כבר קיבלה תשובה חיובית (ו) הוא שוב תכenis את הבקשה למערכת נספח שבו יחוור וההמלח על עצמו שוב. שימוש רב בשבעת בבר השיטות הטכניות להענות בהיבר יוכן וייזן מהות מ-25 אחוז²⁴.

קוודוח נספות לירון המערכת, ש邏יגל תשובה שלילית אחד קורה לפני שלוחות הקרן ומעגל ותשובה שליליות' אחד קוודוח אחריה הקרן, כך ש邏יגל בזוזאות לקרוא להם שני טפיקות, ולא ספק אחד מתרשם, וכן שיוכן שאט היזובי תשובה שלילית לפני שליחות הקרן, לא יהיה במעשהו שום סוך גורם שהרי הקרן האלקטרונית לא תשפיע כלל ולא